Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

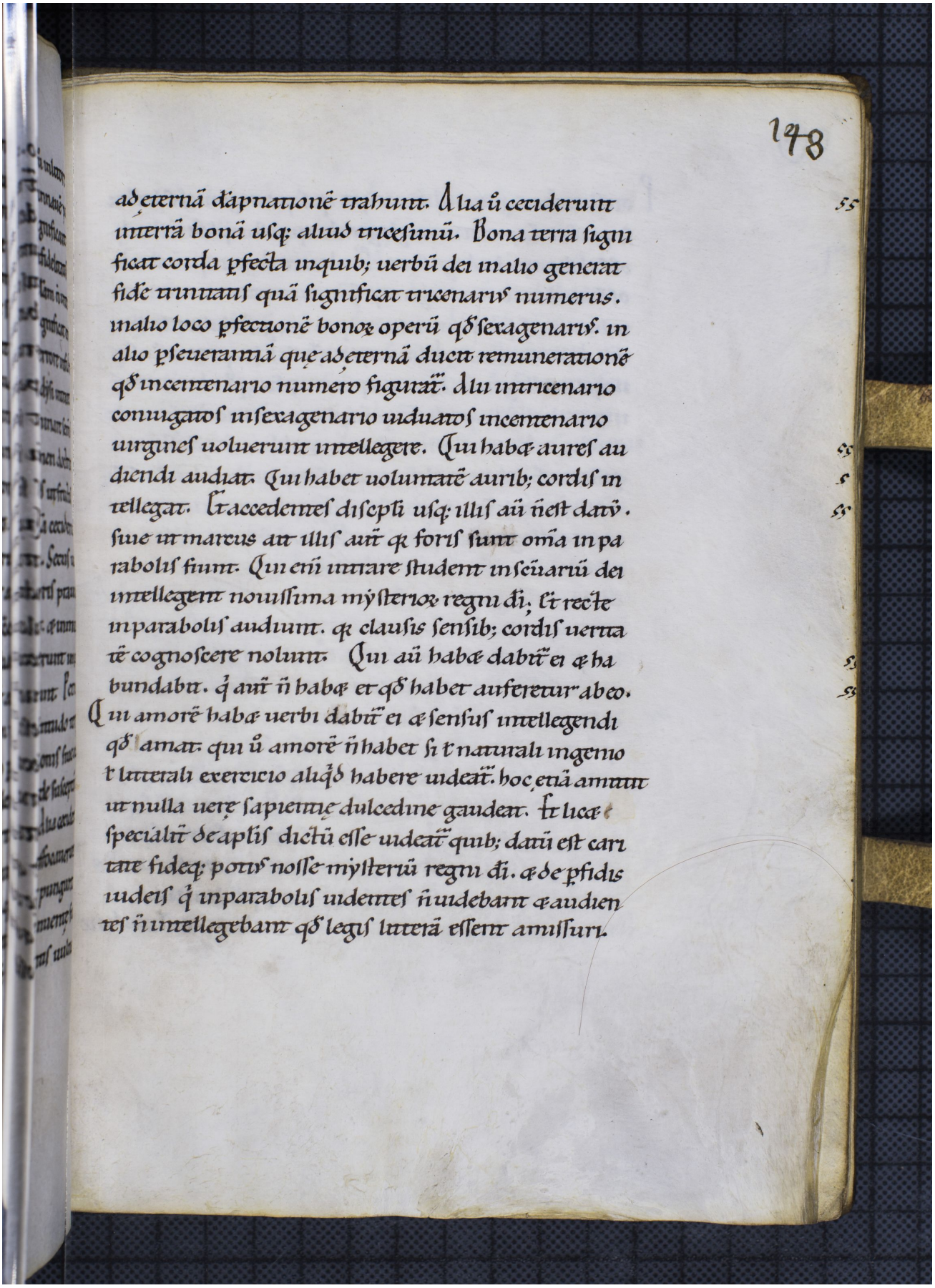

148

ad eternā dāpnationē trahunt. Alia ū ceciderunt
interā bonā usq; aliud tricesimū. Bona terra signi
ficat corda pfecta inquib; uerbū dei malio generat
fide trinitatis quā significat tricenarius numerus.
malio loco pfectionē bonor operū qđ sexagenarius. in
alio pseuerantiā que ad eternā ducit remunerationē
qđ incentenario numero figurat. Alii tricenario
coniugatos in sexagenario uiduatos in centenario
uirgines uoluerunt intellegere. Qui habē aures au
diendi audiat. Qui habet uolumatē auribꝫ; cordis in
tellegat. Et accedentes discipli usq; illis aū ñ est datū.
siue ut marcus ait illis autē qꝝ foris sunt oīa in pa
rabolis fiunt. Qui enī intrare studerit in scīarū dei
intellegerit nouissima mysteriorꝫ regni dī, et recte
in parabolis audiunt. qꝝ clausis sensib; cordis uerita
tē cognoscere nolunt. Qui aū habē dabit ei ē ha
bundabit. ꝗ autē ñ habē et qđ habet auferetur abeo.
Qui amorē habē uerbi dabit ei ē sensus intellegendi
qđ amat. qui ū amorē ñ habet si t naturali ingenio
t litterali exercicio aliqđ habere uideat. hoc etiā amittit
ut nulla uerē sapientię dulcedine gaudeat. Et luca
specialit de aplis dictū esse uideat quib; datū est cari
tate fideq; potius nosse mysterū regni dī. ē de pfidis
iudeis ꝗ in parabolis uidentes ñ uidebant ē audien
tes ñ intellegebant qđ legis litterā essent amissuri.